

ישראלי, צבי וינונסקי, יוסי ספגיר ורושקה מעמיר — היו כדלקמן:

במשך 7 חודשים (אוקטובר—מאי) נולדו 1,776 וולדות ב-17 בושקים. 90 וולדות (5%) מתו בלידה ואילו עד הגמילה מתו 45 עגלות (2½%). ב-5 משקים לא מת אף וולד מאלה שנולדו חיים! ב-9 משקים מתו עד הגמילה בין 1 ל-3 וולדות, ואילו ב-3 משקים מתו 24 וולדות מסיבת התפר-צות מחלת הקולי ביונקים.

את הגביע כפרם ראשון קיבלו השנה בוקרי הקיבוצים עמיר ופרוד, שצברו מספר נקודות

שווה. במקום השני זכתה רפת הגושרים. יש לציין, שפרוד זכתה גם בשנה שעברה במקום הראשון בתחרות על הנושא: מימשק ואחזקת המכון.

בשם ההתאחדות בירך החבר עפרוני, שהעלה זכרונות מימים ראשונים בהדרכת בוקרי הגליל. לסיום המסיבה הירצה ד"ר בר-גיא, "החקל-אית" על עמידות גורמי תחלואה בפני אנטיביו-טיקה, הרצאה מעניינת ומאלפת.

אן, מרכזת הוועדה האיזורית

שונות

הקונגרס הבינלאומי ה-7 לרביית בעלי חיים והזרעה מלאכותית

(דיונים ורעיונות)

● הרבייה — מבחינה גנטית וציטוגנטית. התנופה בהתפתחות ההזרעה המלאכותית הביאה לקואופרציה טיפוחית בין-לאומית ולקונ-צפציה טיפוחית כל-עולמית, וזה בא לביטוי מיוחד בקונגרסים אלה.

על תכנית טיפוח בקר דו-תכליתי הירצה פרופ. קרויסליך מדרום גרמניה, שם עובדים על ביצועה, תוך תשומת לב מיוחדת לגידול ותפוקת בשר.

אני הרציתי על הגשמת תכנית הטיפוח שלנו במשך 18 שנים ותוצאותיה, והדברים התקבלו בהתעניינות מיוחדת והתפעלות מהישגינו.

במחקר על קביעת מין הוולד למפרע, בזמן ההזרעה, עליו מסר שילינג ממקס פלאנק אינ-סטיטוס, ההצלחה מועטה ומפוקפקת. במחקר זה ניתן טיפול ביוכימי לזירמה.

עבודה תיאורטית מעניינת הוגשה ע"י פרופ. סקירוולד על הגברת ההתקדמות הגנטית בחלב ובבשר, כשנדע לכוון את המין בזמן ההזרעה. אז אפשר יהיה לייעד בעדר את 70% מהמפרות היותר טובות להולדת בנות לתחלופה, ואת 30%

הקונגרס לרביית בעלי חיים והזרעה מלא-כותית, אשר מתקיים אחת ל-4 שנים, התכנס הפעם במינכן שבגרמניה. השתתפו בו כ-1000 איש מ-53 ארצות.

חשיבותו של הקונגרס — במפגש להחלפת רעיונות, ניסיון וידע בין חוקרים בשטחים ספצי-פיים רבים, ביניהם אנשי מדע ומעשה ברבייה והזרעה במסגרת עולמית. המטרה המשותפת היא — ניצול אופטימלי של הרבייה לשם ייצור בעלי חיים באופן חסכוני, יעיל, במובן הכלכלי. מכלול הנושאים בהם דנו הקיף את —

● הרבייה — כתופעה ביולוגית; מחקרים במורפולוגיה, פיזיולוגיה וביוכימיה של תאי ה-רבייה;

● הרבייה — כשטח פעולתו של הפטאלוג והרופא הווטרינרי בשדה;

● הרבייה — כשטח פעולה ביוטכני בהזרעה ובהעברת ביציות;

● הרבייה — כיסוד לתכנית טיפוח לשיפור בעלי החיים וייצורם;

חיים הנהוגים היום במנה, מבלי להפסיד בתור-צאות ההתעברות. ברור שיש לזה השלכה על מידת התפוצה של פר מצטיין, כשאפשר להכין פי 5 מנות זירמה ממנו.

היתה לי שיחה חשובה עם עובדים מפגלנד, ארץ שכבר 6 שנים עובדת בכופתיות בלבד, ואנו עובדים בשיטה זוהי לשלהם. הוברר לי, שלא שינו דבר מאז שנפגשתי אתם בקונגרס לפני 4 שנים, והשיטה פועלת לשביעות רצונם המלאה.

ניסוי צרפתי עם זירמה קפואה, שמורה 5½ שנים, לא הראה שינוי בטיב הזירמה ובפוריות גם אחרי תקופה ארוכה זו.

בקשר לבעיות פוריות בשדה נמסר ע"י רבים, שעם גידול יחידות העדר מתרבות הבעיות, והבעיה המרכזית היא „הטכניקה להכרת ההתייחסות מות“, כפי שציין זאת פרופ. סמיד, שסיכם את הקונגרס בסימומו.

בסיכום ברצוני לציין, שההתעניינות בנעשה אצלנו בטיפוח הבקר והישגינו בענף בכלל ורבה מאד. נקראתי ע"י הוועדות המכניות להרצות על שלוש עבודות בנושאים שונים, בזמן שבכל נושא הגבילו את מספר המרצים לשישה. החומר שהבאתי עורר הד רב.

גם לפני הקונגרס ואחריו הוזמנתי להרצות לפני אנשי משרדי החקלאות, רופאים ווטרינרים, מטפחים וסטודנטים באוניברסיטה במקומות שונים בגרמניה. הם להוטים לשמוע על תוצאות עבודתנו. הטיפוח שם מתקדם בצעדים מהירים. מבחינת פיתוח וביסוס המחשבה התיאורטית — יש להם הרבה כוחות צעירים מצוינים באוניברסיטאות ואמצעים רבים לניסויים במכוני המחקר. למכוני ההזרעה הוכנסו פרים הולשטיין — פריזיים מקנדה וארה"ב, והרבה בנים מזיווגים של פרות מצטיינות שלהם עם זירמת פרים נבונים מארה"ב, ויש להניח שתוך זמן קצר יעלה הבקר הפריזי שלהם לרמה גבוהה. גם זירמה שלנו נמצאת בשימוש נסיוני במרכזי מחקר שונים בגרמניה, ואנו מקווים שזה יקנה לנו את השוק שם.

משה הימן

„און“

הנותרות להועיד להזרעה בשרולה להולדת עגלים להגדלת תפוקת הבשר. אפשר יהיה גם להעלות את רמת האמהות לגידול פרים, כי ניתן לצמצם את מספרן לחצי, כשנוכל לקבוע המלטת זכרים מהן. — גם לבעיה של עדרי הבשר בארץ יימצא בזה הפיתרון. הבוקרים רוצים פרת-אם קטנה, אבל עגל גדול לפיטום. אפשר יהיה להזריע חלק מהעדר בגזע קטן לגידול נקבות, ואילו את החלק האחר בשרולה לגידול זכרים לבשר.

אחד הנושאים הכבדים בקונגרס היה הטרגס-פלנטציה של ביצים מופרות. עבודות אחדות הראו התקדמות חיובית, אשר מקרבת לסטדיום מעשי את השימוש הביוטכני של תא הרבייה הנקבי.

רוסון מאנגליה, אשר עובד על נושא זה כבר יותר מ-20 שנה, מסר על הצלחות של הוצאת ביצים מופרות, חיות ממכירות לאחר שחיתתן בבית המטבחיים, ושחיתתן באופן זמני בשפנים עד להעברתן לרחם של מבכירות אחרות. כאשר העברת ביצים מופרות תיכנס לשימוש רוטיני, יהיה זה בין היתר גם אמצעי טיפוח יעיל ביותר. למשל, אפשר יהיה להפוך גזע בקר לאחר, תוך דור אחד ע"י שתילת ביצים מופרות, מבלי להזדקק להכלאת דחיקה, שבאמצעותה מגיעים לגזע האחר רק אחרי 6 דורות. ויש אפשרות נוספת — להשיג מפרה מצטיינת הרבה ביצים מופרות ולהפרות פרות אחרות להולדת וולדות אלה.

הרבה הרצאות עסקו במחקרים על הכוונת החזונית (הציקלוס) באמצעים נוירואנדוקריניים. חשיבותה הכלכלית הגדולה ידועה, אבל עדיין אין תוצאות מבטיחות. גישה חדשה לבעיה זו נוסתה ע"י רוסון בהזרקת פרוסטהגלנדין (חומר חומצת-שומני אשר נמצא בפלסמה של זירמה) ישר לתוך הרחם וקיבל התייחסות פורייה.

בשטח הקפאת הזירמה ושמירתה היו מספר עבודות; מעניינים הניסויים בהקטנת מספר תאי הזרע במנת הזירמה להזרעה. הגיעו למסקנה, שאפשר לרדת ל-3 במקום 15 מיליון תאים